

samlet udgør en udlånsportefølje med meget høj risikoprofil.

Et pengeinstitut kan imidlertid oparbejde en koncentration af engagementer, hvor en isoleret bedømmelse af hvert engagement ikke vil medføre et markant hensættelsesbehov ud fra et »going-concern princip«.

Derimod vil mindre konjunkturudsving eller andre uheldige begivenheder kunne medføre, at hensættelsesbehovet vil stige markant.

I pengeinstitutter med en koncentration af sådanne udlånsgrupper, og hvor der ivoerigt er en generel høj risikoprofil, vil der relativt hurtigt kunne opstå krisesituationer.

Finanstilsynet gives med ændringsforslaget hjemmel til at pålægge et pengeinstitut at foretage hensættelser på engagementer, som ud fra et »going-concern princip« ikke nødvendigvis ville kræve hensættelser, men som ud fra en samlet vurdering udgør en udlånsportefølje med høj risikoprofil.

Som nævnt ovenfor kan Finanstilsynet kun anvende dette skærpede hensættelsesprincip i pengeinstitutter med generel høj risikoprofil og/eller mangelfuld kreditstyring generelt.

Til nr. 20

Ændringen gennemfører anbefalingen om Finanstilsynets adgang til at pålægge et institut en yderligere revisor. Anbefalingen hidrører fra rapporten om Den Danske Pengeinstituttsektor, som blev afgivet i oktober 1994 af Det Tværministerielle Kontaktudvalg vedrørende det Finansielle marked, det såkaldte Jens Thomsen udvalg.

Det foreslås, at give Finanstilsynet hjemmel til at udpege yderligere en ekstern revisor i pengeinstitutter, hvor revisionen ikke fungerer tilfredsstillende. Medrevisoren skal fungerer på samme vilkår og efter samme regler som den siddende revision. Herunder kan medrevisoren deltage i pengeinstituttets generalforsamling eller, for sparekassers vedkommende, repræsentantskabsmøde.

Udpegningen kan finde sted, uanset om instituttet i forvejen har flere end to revisorer.

Den yderligere revisor betales af pengeinstituttet på samme måde som den af pengeinstituttets øverste myndighed udpegede revisor.

Til nr. 21

BCCI-direktivet forpligter Danmark til at udvide revisors indberetningspligt.

Der foreslås indført en egentlig indberetningspligt for de valgte revisorer i et pengeinstitut, som svarer til den allerede gældende forpligtelse for et pengein-

stituts ledelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for pengeinstituttets fortsatte virksomhed, jf. bank- og sparekasselovens § 35.

Som følge af, at der fremover pålægges de valgte revisorer en selvstændig og strafbelagt indberetningspligt, foreslås bestemmelsen i § 35, 2. pkt., ophævet. Bestemmelsen fastsætter, at revisorerne skal påse, at pengeinstituttet overholder den tilsvarende indberetningspligt.

Indberetningspligten skal kun påhvile pengeinstituttets valgte revisorer og forpligter således ikke et pengeinstituts eventuelle interne revision. Såfremt et revisionsfirma vælges som revisor i et pengeinstitut, påhviler indberetningspligten revisionsfirmaet som sådant og ikke kun den eller de personer i revisionsfirmaet, der er ansvarlige for revisionen af det pågældende pengeinstitut. Indberetningspligten dækker således også forhold, som konstateres af andre af firmaets revisorer, der reviderer en virksomhed, som pengeinstituttet har snævre forbindelser med.

Forhold, om hvilke der opnås kendskab i forbindelse med udøvelse af hvervet som revisor, og som alvorligt vil kunne skade den finansielle situation eller den administrative og regnskabsmæssige organisation i pengeinstituttet, vil være undergivet indberetningspligt.

Såfremt en valgt revisor i et pengeinstitut samtidig er revisor i en virksomhed, som har snævre forbindelser til pengeinstituttet, gælder indberetningspligten også for forhold, som revisor bliver bekendt med gennem sit arbejde i denne virksomhed, såfremt forholdene er af afgørende betydning for pengeinstituttets fortsatte virksomhed.

Det foreslås, at indberetningspligten også finder anvendelse, hvor snævre forbindelser alene følger af kapitalinteresser, jf. forslaget til § 6, stk. 9, nr. 2. Dette svarer til direktivets generelle definition af snævre forbindelser. Pengeinstituttet har f.x. pligt til at give disse oplysninger ved ansøgning om tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, jf. forslaget til § 1, nr. 4. Efter direktivet omfatter revisors indberetningspligt ikke snævre forbindelser, der følger af kapitalinteresser. Forslaget til revisors indberetningspligt indebærer derfor en mindre skærpelse i forhold til direktivteksten. Det må dog antages, at skærpelsen er uden væsentlig praktisk betydning, dels fordi ledelsens og revisors øvrige indberetningspligt normalt vil sikre de nødvendige oplysninger, dels fordi indberetningspligten først indtræder, når de ovennævnte betingelser er opfyldt.

Det følger allerede idag af bank- og sparekasseloven, at et pengeinstituts moder-, søster- og dattersel-